

Góg Imre (1924-2008.) centenárium

100 évvel ezelőtt, 1924. április 8-án született „Imre bácsi, a vízügyi történetkutató”. Talán sokan emlékezünk még rá, aki saját magának adta ezt a titulust. (Igaz, előtte kikérte erről Bak Sándor igazgató úr véleményét.) Imre bácsi teljes lényével rászolgált erre az elnevezésre. (Életrajza [itt](#).) A sport volt elsősorban kedvenc érdeklődési területe, de a közelet, a történelem, a hazafiság, a Kárpát-medence természeti szépségei, a vízügy múltja is nagyon foglalkoztatták. Szeretett írni, tudósítani, és szerette átadni érzéseit, nem állt tőle távol a rajongás sem. Emlékezett és emlékeztetett: évfordulókra, neves személyekre, nagy művekre, azok megvalósítási körülményeire. Boldog volt, ha ő mutathatta be Erdély gyönyörű tájait, hozzáfűzve a mondákat, tudnivalókat a Magyar Hidrológiai Társaság kirándulásain, vagy a Nyugdíjas Klub útjain. Ez az érzés átragadt az útitársakra is, sokan miatta lettek Erdély, vagy a Felvidék szerelmesei. Kirándulásaink során meghatódva hajtott fejet és helyezett el váratlanul egy-egy kis koszorút, vagy nemzeti színű szalagot neves síroknál, emlékműveknél, csatamezőkön.

Írásaiból 2009-ben egy kötetnyi válogatás jelent meg (borító [itt](#)). Érdemes fellapozni, elolvasni, mi mindenről írt, kutatva az elődök írt